

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Jesaja 54, 5
Ochtenddienst
Dopen

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Lied 434 : 1, 2 en 5**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 37 : 10 en 11 (over de Here die zoekt wie Hem eren)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Doop van Tobias Bijl**
8. **Zingen : Gezang 161 : 1, 3 en 4**
9. **Schriftlezing : Jesaja 54**
10. **Zingen : Psalm 2 en 4**
11. **Tekst : Jesaja 54 : 5**
12. **Zingen : Psalm 37 : 12 en 1 (over de zorg vd Here voor wie Hem vrezen)**
13. **Dankzegging en voorbede**
14. **Slotzang : Psalm 95 : 2 en 3 (over de grootheid en nabijheid van de Here)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Is de Here dichtbij u? Is de Here dicht bij jullie jongens en meisjes? Twijfelen jullie er wel eens aan of God bestaat? Twijfelt u er wel eens aan of God bestaat, broeders en zusters? Het lijkt vreemd om deze vraag in de kerk te stellen. Want dat is toch kenmerkend voor de kerk. Dat daar mensen komen die in God geloven. Toch moeten we ermee oppassen om er altijd maar van uit te gaan dat iedere broeder en zuster in de Here gelooft. Want het geloof in de Here kan flinke deuken oplopen. En als we er altijd maar van uit gaan dat iedere broeder en zuster in de Here gelooft, dan zal een broeder of zuster bij wie het geloof grote schade heeft opgelopen, zijn verhaal niet durven doen. Want zal hij een luisterend oor vinden, of zal hij alleen maar een preek over zich heen krijgen, waardoor hij zich alleen maar nog ongelukkiger en eenzamer zal voelen. Moeten we dus meepraten met dergelijke broeders en zusters? Nee, dat ook niet. Maar we zullen onze zoekende broeder en zuster niet direct moeten veroordelen, maar met hem of haar kijken of God weer te vinden is. En dat is niet altijd eenvoudig. Zeker niet als je geconfronteerd wordt met veel pijn en moeite in je leven. Waar blijft dan de liefde van God? Waar blijft dan de rechtvaardigheid van God, die aan de ene mens geeft en aan de andere mens niet geeft? Waar blijft dan die God die gezegd heeft altijd voor je te zullen zorgen? Waar is Hij als het leven alleen maar zwoegen en voortslepen is?

Het volk van God, het volk Israël heeft ook van dergelijke periodes gekend. Periodes waarin het zich verlaten en verstoten voelde. Ja, sterker nog, waarin het ook werkelijk verstoten was. Als een verlaten en wanhopige vrouw. Wanhopig omdat het niet alleen verlaten was, maar omdat het als verstoten vrouw ook geen rechten had tussen de andere burgers van het land. Als een rechteloze, een vergeten, een verstoten mens kun je je voelen in deze wereld. Zelfs als kind van God. Hoe echt dit gevoel ook kan zijn, toch heeft dat gevoel niet het laatste woord. Ik bedien u deze morgen het woord van God onder het volgende thema:

De grote en eeuwige God van hemel en aarde vergeet zijn kerk niet.

We zullen op twee dingen letten:

- 1. de heerlijkheid van God in zijn afstand tot ons,**
- 2. de heerlijkheid van God in zijn nabijheid tot ons.**

We zullen dus eerst letten op de heerlijkheid van God in zijn afstand tot ons. U vraagt zich misschien af hoe je over heerlijkheid van God kunt spreken als je het hebt over de afstand tussen God en ons? Ons tekstvers geeft daar een goed zicht op. Toch spreekt juist de afstand tussen God en ons van zijn heerlijkheid. Van zijn pracht en grootheid. In onze tekst wordt de Here op vier manieren beschreven. In de eerste regel wordt Hij ‘maker’ genoemd. In de tweede regel Heer van de hemelse machten. In de derde bevrijder en tenslotte in de vierde ‘God van de hele aarde’.

Er is onder christenen vandaag de dag wel een tendens zichtbaar om God omlaag te halen. Dat is niet kwaad bedoeld. Het is bedoeld om de nabijheid van God te benadrukken. Maar het is opvallend dat de Bijbel hier geen tegenstelling kent. Ons tekstvers is daar een heel mooi voorbeeld van. Juist de grootheid van God, maakt zijn nabijheid tot zo’n onvoorstelbaar groot wonder.

Maar laten we, voordat we stilstaan bij deze heerlijke beschrijvingen van de Here, eerst stilstaan bij de plaats van ons vers in het geheel van Jesaja 54. Jesaja 54 staat vol van de beeldspraak. De kern van de beeldspraak is de band van de Here met zijn volk. Om precies te zijn de band tussen de Here en de geliefde stad van het volk Israël: Jeruzalem. Jeruzalem wordt hier aangesproken als een onvruchtbare vrouw (vers 1). Een vrouw die zelfs nog nooit een kind heeft gebaard. Zelfs geen weeën heeft gekend. Deze vrouw wordt nu aangespoord om te jubelen. Om uit te breken in gejuich. Het lijkt vreemd om te zeggen dat Jeruzalem een onvruchtbare vrouw is. Want Jeruzalem heeft vele kinderen voortgebracht. Maar nu is Jeruzalem zo goed als verlaten. Want God heeft Jeruzalem laten innemen door de Assyrische koning Nebukadnessar. De burgers van de stad zijn weggevoerd door deze koning en de stad ligt er verlaten bij. Een stad zonder leven. Een stad zonder toekomst. Maar er komt een kentering in haar lot. Want de Here gaat een kentering brengen in het haar lot. Daarom wordt ze opgeroepen om te jubelen en te juichen.

Want de kinderen van deze verstoten vrouw, zullen talrijker zijn dan die van de gehuwde. Een verstoten vrouw wordt Jeruzalem genoemd. En terecht. Want jaren was Jeruzalem de geliefde stad van de Here. De stad waar de tempel voor de Here stond. Waar Hij aanbeden en vereerd werd als de grote God van Israël. Maar in de periode voor de ballingschap, had de stad zich van de Here afgekeerd. De Here werd niet meer gediend als de grote God van Israël. Vele goden werden inmiddels aanbeden en er was zelfs een

afgodsbeeld in de tempel van de Here gezet. Aan de geboden van de Here hadden de bewoners, op een enkeling na, geen boodschap meer. Ze gaven hun eer, hun energie en hun toewijding aan de afgoden in plaats van de Here. De Here heeft door de profeten laten weten, hoeveel verdriet Hem dit deed. Hoe boos Hij er om werd. Maar Jeruzalem, de vrouw van God, had haar Heer de rug toegekeerd. En op een gegeven moment was het geduld van de Here op geweest. Toen had Hij zijn vrouw, Jeruzalem verstoten, en haar overgegeven in de macht van vreemde en wrede koningen. En in de puinhopen van wat eens een prachtige stad was, wonen wat oude mensen en arme zwevers.

Maar de Here zegt tegen Jeruzalem dat ze de plaats voor haar tent moet vergroten en het tentdoek wijder moet uitspannen. De touwen die de ribben vormen voor de tent en waar het tentdoek op wordt gelegd, moeten verlengd worden en de pinnen waarmee de touwen, moeten extra worden vastgezet. Het beeld mag duidelijk zijn. Er is flinke gezinsuitbreiding op komst, dus de tent moet een heel wat groter formaat krijgen.

En ze hoeft niet bang te zijn dat de Here het niet waar zal maken. Ze zal niet worden beschaamd als ze de Here gelooft. Ze hoeft niet bedrukt te zijn. Hoewel daar alle reden voor is, vanwege al haar zonden uit het verleden. Ze zal niet worden vernederd. De schande uit haar jeugd, toen ze dom en dwaas was, mag ze vergeten. De smaad en vernedering van de afgelopen tijd, toen ze verstoten en verlaten was, zal ze zich binnenkort niet meer herinneren. En hoe kan ze daar zo zeker van zijn?

Door te letten op de grootheid en heerlijkheid van Wie haar dit zegt. Het is niemand minder dan haar Maker. Hij die in zijn grote macht haar tot leven haar geroepen. Hij die volledige macht over haar leven heeft. Hij die volledige macht over de machten en krachten op aarde heeft. Want ook deze zijn er door zijn macht.

Heer van de hemelse machten is zijn naam. Hij is Jahweh. De God die trouw is. De God die onveranderlijk is. De God die niet terug komt op zijn besluiten. Hij heeft gezegd dat ze weer kinderen zal baren en de schande van haar jeugd zal mogen vergeten. Daar komt Hij niet op terug. En Hij die dit zegt is maar niet alleen de betrouwbare op aarde, maar zelfs in de hemel heeft Hij het voor het zeggen. Geen kracht van hemel of aarde kan God belemmeren om uit te voeren wat Hij Jeruzalem belooft.

Hij die Jeruzalem zal bevrijden is niemand minder dan de Heilige van Israël. Hij die volkomen goed is, volkomen trouw en volkomen eerlijk. Hij die de hoogste waarden en

normen heeft. Hij zal Jeruzalem bevrijden. Dat heeft Hij beloofd, dus daar mag niemand aan twifelen.

Hij wordt genoemd de God van de hele aarde. Alles wat op aarde is, is zijn werk. Hij heeft het zijn bestaan gegeven. Het is er slechts door zijn wil. En het heeft slechts kracht voor zover Hij die kracht verleent. Het heeft slechts toekomst voor zolang Hij het toekomst geeft.

Woorden schieten tekort om de heerlijkheid van de Here te beschrijven. Hij is zoveel groter dan wij. Er is niets te weten op aarde, of Hij weet het. En zijn kennis gaat daar nog eens vele malen boven uit. Er is geen kracht. Hoe sterk ook. Geen kracht van zee of wind, van vulkaan of aardbeving, of het is in zijn macht. Zo ver staat Hij boven ons. Zo onvoorstelbaar veel machtiger, wijzer en groter is Hij dan wij. Want een heerlijkheid heeft Hij.

We zullen dus in de tweede plaats letten op Gods heerlijkheid in zijn nabijheid tot ons. Groot, machtig heilig en wijs is God. Hij gaat ons voorstellingsvermogen ver te boven. En toch is het niet zo dat Hij zich te goed voelt, om Zich om Jeruzalem te bekommeren. Toch is het niet zo dat Hij zich te heilig voelt om de zondige stad te bevrijden. Nee, de Here blijft trouw aan de liefde van zijn jeugd, zoals Hij dat zelf zegt in vers 6. En hier ligt dus een groot wonder. Het wonder de grote en heilige God van hemel en aarde zich met Jeruzalem en zijn volk heeft verbonden. En niet zomaar heeft verbonden, maar de meest intieme band is aangegaan die bestaat. De band van het huwelijk. Je mag ook wel zeggen: de band van het verbond.

Wat betekent die band van het verbond nu? U kent waarschijnlijk wel de dingen die op catechisatie over het verbond worden geleerd. Eenzijdig in zijn ontstaan, tweezijdig in zijn bestaan. Dat het verbond twee delen heeft. De belofte en de eis. Hoe waar dit allemaal is, ik wil nu op een andere manier met u over het verbond spreken. Het verbond is namelijk de weg die de Here volgt om de bijna onoverbrugbare afstand tussen Hem en ons te overbruggen. De Here sluit een verbond met ons, omdat Hij een persoonlijke relatie met ons wil. De kleine Tobias hier wordt straks gedoopt. Waarom? Omdat zijn Maker, niet alleen maar zijn Maker voor hem wil zijn. God wil alles voor hem zijn. Hij wil een Vader voor hem is. Een Vader die het kwade bij hem weg zal houden. En waar Hij het kwaad niet tegenhoudt, dan vergeet Hij Tobias niet even, maar daar wil Hij Tobias iets leren. En wat wil Hij Tobias leren? Het moeilijkste dat er voor een mens te

leren is. Namelijk om zich toe te vertrouwen aan de zorg van zijn Vader in de hemel. Om te geloven in de beloften van zijn Vader. Ook als het leven tegen zit. Om te geloven dat Jezus Christus hem verlost heeft van zijn zonden, ook als hij voor de zoveelste keer de mist in is gegaan. Om te geloven dat de Heilige Geest in hem wonen en werken wil. Ook al heeft hij nog zoveel dingen gedaan die de Heilige Geest verafschuwt. Dat is waar het om gaat in het verbond.

We zien dat terug in onze tekst. De Here, die zo groot, zo machtig en zo heilig is, dat ons verstand er niet bij kan. Hij maakt zich druk om die verwoeste en verlaten stad Jeruzalem. Niets van de glorie van vroeger is nog zichtbaar. Maar de Here bekommert zich erom. Want Hij is met die stad getrouwd. Hij heeft met die stad en het volk van die stad een verbond gesloten. Getrouwd. Een verbond gesloten. Dat is feitelijk hetzelfde. Het huwelijk is een verbond. Je belooft elkaar over en weer lief te hebben, in voor- en tegenspoed, in blijdschap en verdriet, in gezondheid en ziekte, door dik en dun. God belooft Tobias en verzegelt het met het water van de doop, dat Hij van hem zal houden door dik en dun. Dat Hij er altijd voor hem zal zijn. Maar wil Tobias deze liefde en zorg in zijn leven ervaren, dan zal hij dat moeten geloven. Dan zal hij moeten leren zijn kracht bij de Here te zoeken. Dan zal Hij de Here in zijn leven moeten toelaten en moeten liefhebben. Dat is wat jullie als ouders hem zullen moeten leren: zijn hand, ja sterker nog, zijn hele leven, in de hand van de Here te leggen en met God te wandelen. Zoals Abraham dat deed, en Henoch, en zoals de Here het Israël heeft geleerd in de woestijn. Leer Tobias dus bidden. Vertel Hem over de liefde van zijn Vader in de hemel. De liefde van zijn Maker. De liefde van Zijn Vader die zelfs zijn eniggeboren Zoon, onze Here Jezus Christus, overgaf in de dood, als betaling voor onze zonden. Zodat het verbond dat wij door onze zonden hadden verbroken en bedorven een nieuwe rechtsgrond ontving. En daarom jongens en meisjes, vertellen jullie ouders jullie over de Here. De Here die zo groot en machtig is, maar die zich toch niet te groot en te goed voelt, om Zich elke dag met ons bezig te houden.

En dat is waar het elke zondag over gaat, hier in de kerk. Dat is waar het aanstaande zondag ook weer over gaat als wij hier het Heilig Avondmaal mogen vieren. Dan herinnert het brood en de wijn ons eraan dat wij door het lijden van onze Here Jezus Christus een nieuw verbond met de Here hebben. Waarin Hij ons liefheeft met de heerlijkste liefde die je je maar kunt voorstellen. Als u deze liefde van de Here verlangt, dan heet

de Here Jezus u van harte welkom aan zijn tafel. Dan geeft Hij u met vreugde zijn lichaam te eten en zijn bloed te drinken in het brood en de wijn, als teken dat u opgenomen bent in een genadeverbond dat uw Maker met u gesloten heeft. Maar als u geen boodschap hebt aan de liefde van de Here, als u gewoon uw eigen zin wil doen in dit leven, kom maar volgende week maar niet naar voren, maar bekeer u eerst en ga dan pas aan.

Uw Maker heeft u lief, wijs zijn liefde dan niet af, anders zal Hij u uiteindelijk moeten verstoten.

Amen